IACOBI. CASTALIONIS
ROMANI. IOS. F
ORATIO

In funere Magdalenae matris habita Corneti, in templo Sancti Francisci, XIII. Kalendas Februarias. M.D.XCVII

AD

OCTAVIVM. BANDINVM

CARDINALEM

SVPERIORVM. PERMISSV

ROMAE, Apud Aloysium Zannettum. 1598

OCTAVIO. BANDINO CARDINALI FLAMINIAE. LEGATO

Iacobus Castalio Iosephi filius. Salutem.

IRTVTES animi tui alius alias admiratur, quibus & ad summos honores aditum tibi fecisti, & in gerendis honoribus sapientiae gloriam consequeris. Ego quotiescunque singularem in te humanitatem esse de patre meo audio, audio autem saepissime, incredibili rapior cupiditate ad te amandum, colendumque. Testem obseruantiae meae libellum mitto, quem nomini tuo inscribere ausus non essem, nisi vt id facerem, illa ipsa humanitas mihi tua imperasset. Quamquam enim ab huiusmodi consilio deterrebar, quod & oratio, qua matrem ipse laudaui, & patris poemata in coniugis, ac filiae obitum, diemque natalem meum, amplitudinem tuam minime decere viderentur: tamen mihi persuasi, nullum esse tã humile scriptionis genus, quod ad te delatum, pro tua facilitate, & ad ingenia fouenda propensione, libenti animo non acciperes. Te igitur oro, atque obsecro, vt res domesticas nostras litteris mandatas, in sinum tuum confugientes, non inuitus admittas: quando nos in fidem & clien-

telam tuam non grauate susceperis. Absoluetur aliquando, quod inchoatum & rude apud nos est de laudibus tuis opus, licet multi sit laboris & otij pro rei dignitate dicere de familiae, vnde ortus es, splendore, deq. optima educationis tuae ratione, corporis forma, studijs litterarum, quas ab ineunte aetate ita coluisti, vt in ijs excellueris, iuris ciuilis prudentia, pietate, iustitia, temperantia, & fortitudine, quarũ virtutum fama impulsus CLEMENS VIII. Pont. Max. te in magistratibus Vrbanis satis superque spectatum pro Legato Bononiam administrare iussit, Archiepiscopatuque Firmano auctum Cardinalem creauit, Legatũq. Rauennae, atq; vniuersae Flaminiae constituit. Non enim in ijs conscribendis modo, sed ne in recensendis quidem parum temporis ab ingeniosissimo quoque poni posset. Interim haec rerum nostrarum monumenta ne aspernare, qui nos tuendos semel suscepisti. Vale. Romae. XI. Kal. Augusti. CIↃ.Ↄ.XCVIII.

IACOBI

IACOBI CASTALIONIS IOSEPHI FILII

ORATIO

In funere Magdalenae matris habita Corneti, in templo Sancti Francisci, XIII. Kalendas Februarias, M.D.XCVII.

ON vereor, quin pie potius, quam impudenter vobis, qui funeri operam datis, fecisse videar, quod matris laudandae munus susceperim, praesertim cum veterum Romanorum instituto nitar. Impedior quidem lacrymis, ne longiori, vt par esset, oratione vitam & mores eius complecti possim: sed conabor vtcumque, in tantoque animi dolore ac luctu initium a genere ducam. Fuit Iulij Pontificis Maximi popularis, & quãdiu Pontifex vixit, familiaris Iulius Simonius auus maternus meus, vir pari pietate, & innocentia. Is ex Hortẽsia Torfiella Romana coniuge filiam sub horam prandij Idibus Maijs MDLIX. in vrbe suscepit. Erat eo anno alter dies Pentecostes S. Spiritus in Apostolos immisione celebris, cũ filia auus meus est auctus. Tanta parẽtes, cognatosq. voluptate partus perfudit, vt nihil in vita iucũdius accidisse ijs sit visum. Ab amicis sane, domesticisq. pauimentum, vestibulum, & viam rosis refertam in laetitiae significationem accepi. Infanti septimo post ortum die, cum sacris baptismalibus initiaretur, Magdalenae a pijs parentibus nomen factum. Per infantiam varijs grauissimisque morbis vexata, medicis coniectandi ansam praebuit, fore breui vt in caelum reuolaret, aut ad summum

mum

poſtridie Kalendas Iulias, quem diem Viſitationis Sanctae Mariae feſtum quotannis ſumma pietate coluit, ſub horam noctis primam me primogenitum peperit. Vbera infanti, niſi per menſem, admouere non potuit, quod papillarum dolorem minime ferret, quodq. ex magna lactis vi in febrim incidiſſet. Feminas deinceps tres genuit, quarum prima, cui nomen Felici fuit, morbo ſublata ſeptimo & decimo aetatis menſe e terris in caelum redijt. Reliquas duas annis quatuor inter ſe diſtantes, Catharinam, & Lucretiam incredibili caritate aluit. Me in primis ſingulari amore atque indulgentia ſic proſecuta eſt, vt ſaepe cum patre meo, qui ad diſciplinam aſperior videbatur, altercaretur. Nihil erat laboris, quod liberorum cauſa non ſubiret: omnia excogitabat, moliebatur, efficiebat, quo filijs conſultum eſſet. Nihil ad victum cultumque quod pertineret, omiſit. Si quando quiſpiam e nobis aegrotaret, vix, ac ne vix quidem dici poteſt, quanto ſtudio, & cura adeſſet, opitularetur, inſeruiret. Patris vero ſic optime de ſe meriti, quem decennis, vt dixi, amiſit, memoriã ſumma pietate perpetuo coluit. Eius animae ſuffragia quotannis in Sancti Gregorij templo habenda per ſacerdotes curabat. Matri vero, quam ſuperſtitem reliquit, dicto ſemper audiens fuit. Ei neque in parum firma valetudine, neque in rebus aduerſis vnquam defuit. Virum ſuum vnice amauit: omnia ſe adeptam arbitrabatur, ſi ab eo gratiam iniret. Vnum illud exoptabat, vt cum viro aetatem degeret extremam, conſeneſceretque, non quod vitae huius mortalis valde cupida eſſet, ſed vt liberis, quoad ſe ipſi tueri poſſent, praeſto eſſet. Quod tamen ei non contigit. Verum quãdiu in connubio vixit, vixit autẽ cum viro annos quindecim, ſemper coniugi morigera, curarum particeps, reique familiaris tuendae ſtudioſiſſima extitit. Deum & diuina myſteria ſummopere venerabatur. Religionem autẽ ita colebat, vt à ſuperſtitione cum ſuapte natura, tum mariti hortatu, & monitis quam longiſſime abeſſet. Cibi perpuſilli fuit, præſertimq. a pomis ſe abſtinebat. Piſcibus tamen auidius veſçebatur, quã carnibus: carnes item libentius aſſas, quã elixas appetebat. Pudicitia vero, & caſtitas in illa pene incomparabilis fuit. Nullis

vnquam

vnquam ceterarum exemplis, vocibusve feminarum perduci potuit, vt fuco vteretur, formam pigmentis excoleret, cerussa & purpurisso faciem illineret, idque sua sponte, nullius iussu pertinacissime seruauit. Nihil alieni, sui emolumenti & lucri gratia, apud se esse patiebatur. Huius rei vnicum proferam in medium argumentum silentio non inuoluendum. Telam in Vrbe a praetereunte institore praesenti pecunia cũ emisset, duoque ad summam deessent aurei, egit cum illo, vt quartum post diem rediret, reliquos aureos duos accepturus. Is nunquam postea reuersus est. Ipsa vbique hominem conquiri iussit. Nusquam inuentum, obijsse renunciatum est. Quo nihil acerbius tulit. Non enim videbat, qua ratione, vt volebat, ei, aut heredibus, qui nulli dicerentur, satisfieret. Quare pecuniam apud sacerdotem, qui sibi a confessionibus erat, ea de re consultum, eius arbitrio erogandam deposuit. Mercedes, & nomina contracta primo quoque tempore ex mariti praecepto dissoluebat. In pauperes, rerumque sacrarum cultum pro re familiari admodum benigna & liberalis fuit. Cupiebat quidem certe maiorem liberalitatis exercendae facultatem sibi dari. Viros, feminasque artioris vitae studio, & religiosae disciplinae obseruantia insignes, omni officio, ac pietate prosequebatur. Ex ijs quicunque ex humanis excessissent, eorum imagines, apud quas precibus vteretur, studiose conquirebat. In primis Congregationis Oratorij Patres, quibus & coniux addictus esset, venerabatur. Ineunte Octobri templũ Beatae Mariae Virginis matris Dei in Vallicella, ex Vrbe cũ viro in hanc ciuitatem profectura, salutauit. Ibi per Thomam Bozium pietatis & doctrinae gloria florentissimum, facta peccatorum confessione, Deo se reconciliandam curauit. Pater meus cum iurisdictione & imperio a Petro Aldobrandino Cardinali ad vos ire iussus, cum a Caesare Baronio item Cardinali, per quem praeturam adeptus erat, vrgeretur, vt quam primum discederet, iter adornabat, familiam vniuersam secum ducturus. Accidit autem perincommode, vt subito in febrim Catharina soror mea natu grandior inciderit, quae res totam profectionis rationem subuertit. Cum enim antea, vt dixi, cum

xi,cum vxore,& liberis iussu Caesaris Baronij Cardinalis abire decreuisset, filiae morbo grauissimo coactus est cum duobus tantum, quorum opera vteretur, praemissis sarcinis, huc concedere. Verum ingrauescente in dies filiae morbo, litteris vxoris suae Romam reuocatus, impetrata per aliquot dies a Cardinali Aldobrandino missione, in Vrbem reuertitur: quocum venisset, filiamque prope extinctam offendisset, quid consilij caperet, non satis sciebat. Nam neque diutius a Praetura ipse abesse poterat, neque vxor sine viro in Vrbe relinqui volebat: filiamque grauissimo confectam morbo commouere, periculosum erat. Fretus tamen Matris Dei, Sanctorumque auxilio, lectica deportandam curat. Sexto igitur Idus Nouembris anno Domini MDXCVI. profecti Braccianum, inde postridie Barbaranum progressi, quarto Idus Cornetum venimus. Sorori meae statim melius fuit, oculis caligantibus tenebrae discussae, lumen redditum, corpus macie obductum, atque exhaustum refectum, ac plane confirmatum; quae res incredibili nos gaudio perfudit. Quamobrem Deo, Deique genitrici, Sanctisque actae a parentibus gratiae. Romam ea de re litterae cum sororis meae vestibus, & votiua tabella, missae ad Antonium Gallonium Congregationis Oratorij sacerdotem, singularis integritatis & eruditionis virum. Ceterum nos ex summa lætitia in maximum dolorem, vt sunt rerum humanarum vicissitudines, repente coniecti sumus. Nam mater, coniugis sui institutum secuta, pridie Domini nostri Iesu Christi Natalem ieiunium in noctem protraxit. Coenauit, à coena stomacho pituita referto laborare coepit. Neque tamē deterreri potuit, quin ad sacra nocturna in peruigilio sacratissimo cum viro, matre, & liberis in Sanctae Margaritae ecclesiam cathedralem ex Prætorio proficisceretur. Inde domum reuersa post mediam noctem vsque in lucem quieuit. Mox in templum regressa sacris Missarum mysterijs interfuit, & cum viro a religiosissimo Episcopo Hieronymo Bentiuolo summa veneratione Domini nostri corpus sumpsit, neque per festos dies firma plane valetudine est vsa. Quarto autem Kalendas Ianuarias ardentissima febri correptam, morbi vis, quæ nullis neque

familiarium laboribus, vigilijsve, neque medicorum artificijs, neq; votis, religiosorum ve precibus tolli potuit, cubili affixit. Studium, amorem, caritatem, & pietatem mariti in vxorem, & matris in filiam maiorem nemo vnquam agnouit. Hesterna, proh dolor, nocte sub horam primam, sacris omnibus munita per duos & viginti dies cum morbo conflictata decessit, & matronis, quae officij causa conuenerāt paulo ante rogatis, vt pro se Deum orarent, sine vllo molestiae signo Christo Redemptori animam reddidit. Verbis exprimere non possum, quis deserti coniugis dolor, & gemitus, quis orbae matris, & liberorum fuerit eiulatus. Per noctem ad defunctae corpus lotum, vesteque, auro, & gemmis ornatum, cereis accensis preces, quae pro mortuis haberi solent, a viro, & a pijs hominibus sunt recitatae. Hodie mane matronarum in praetorium factus est concursus: amissam nulla non luxit. Hortensiae auiae meae filiam insolabiliter ploranti, dolendo, & consolando nulla defuit. Idem a viris patri meo de vxoris carissimae transitu vehementius dolenti est praestitum. Elatam honorificentissime omnes ordines, ciuitasque vniuersa prosecuta est in hoc S. Francisci templum. Dolorem nostrum nonnihil vestrum hoc studiū & officium imminuit. Quod si vestrae ad vitam matris meae caste, pieque transactam preces accesserint, quo certius credi possit in beatorum sedes animam illius relatam esse, maxima nos maeroris parte leuabitis. Equidem arbitror, matrem e terris felicem migrasse, si felix veterum sapientum sententia is est habendus, qui nullo rerum incommodo & detrimento accepto moritur. Nam Magdalena mater vitam ab infantia ad religionis normam instituit, perque Beatissimae Virginis protectionem, quae voluit, consecuta est. Nupsit patri meo Iosepho Castalioni Praetori vestro ex Equite Lauretano, Iuris vtriusq. prudentia, & literarum elegantia principibus viris caro. Nuptias suas viris, & feminis clarissimis cohonestatas summa cum voluptate spectauit. liberis & redditibus aucta, nihil fere aduersi est experta. Me Lateranae Aulae Comitem Sixti Quinti Pont. Max. beneficio factum, a Clemente Octauo item Pontifice Maximo annuis redditibus benigne donatum, paternisque

niſque veſtigijs inſiſtentem laeta exoſculabatur. Coniugem cum iuriſdictione,&imperio in hanc praeturam comitata,apud vos & ſummo in honore fuit, & ad Dominum tranſiuit. Funus honeſtiſſima & celeberrima pompa factum. Miſſarum ſacrificia, & ſuffragia, quaecumque defunctis haberi ſolent, & hic rite procurata,&Romae perſoluentur plura,litteris ad amicos à patre ob id miſſis. Tres totas noctes,antequã mater obiret,fuit apud nos Fauſtina Sigiſmundi filia, quae ab incunte adoleſcentia virginitatis ſuſcepto voto Sancti Franciſci Aſiſiatis inſtitutum conſtanter tuetur. Haec modolibellos de Paſſione Domini, deque Dei in homines benignitate recitans, modo de vita aeterna diſſerens, ad caeleſtem gloriam vltro aſpiranti ſtimulos ita ſubdiderat,vt diceret mater mea ex illius ſermone multum ſe adiumenti ad verae beatitudinis ſpem percepiſſe, vnumque in primis dolere, quod maiorem in liberos alendos, & res fluxas parandas curam, quam in Dei cultum,animaeque ſuae ſalutem, impendiſſe ſibi videretur. Deum,& Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum oro, vt animam matris meae in aeterna illa caeli claritate,ſimulatq. expediet, videre me iubeat, & vobis praeterea, qui exequijs interfuiſtis,omnia ſemper fauſta & felicia largiatur. Dixi.

ANTONIVS. NVMAIVS
IOSEPHO. CASTALIONI
SALVTEM

E laudatione, quam in funere matris Corneti habuit Iacobus laudatissimae indolis adolescens filius tuus, iudicium meum exquiris suauissime Castalio, veritus fortasse, ne tuum integrum alioquin & firmum vel corrumpat paternus amor, vel infirmet. Ego vero, quamquam caeco de coloribus aestimanti nullam scio fidem adhibendam esse, volui tamen voluntati tuae obtemperantem temeritatis periculum praesubire, quam petita negantem ficti amoris vestigia reliquisse, eo libentius, quod cognita ingenij tui facilitate, confido haec eo te accepturũ animo, amico scilicet ac beneuolo, quo libero dantur, ac summa erga te beneuolentia affecto. In ea igitur orationis puritatem, locutionis elegantiams & sermonis naturalem quendam candorem quis inficiabitur? Haec in adolescente primordia miros ad omnem dicendi facultatem progressus praenunciant quos tenera adhuc aetas si deneget, quid mirum? cum ad quoslibet profectus non labore tantum, & industria, sed tempore etiam, & die egeamus. Nec segetibus, ceterisque frugibus maturitas, nisi in tempore prouenit. Desunt colores illi rhetorici, fateor, quibus paruae res extolluntur, & maxime

xima

xime deprimuntur. in illa, ijs si accederet sententiarũ splendor, & figurarum ornatus, nihil est, quod amplius in absoluto oratore desiderem. Puellam mihi videre videor naturali forma praestantem, non fuco illitam, non calamistris inustam, non serica, vel aurea veste ornatam, quibus aeque atque a natiuo colore plerumq. astantium oculi rapiuntur, & falluntur, vt elocutione aures capiuntur, & animi. Pietas vtcumque in filio excusabilis, qua nobilis animus dolore correptus cetera orationis pigmenta reiecit, mera dilectae matris narratione vitae contentus, in qua cum omnia laudanda complexus sit, non ita forsitan ab alijs eadem laudarentur, si verborum circuitu virtutes eius extollere tentasset, quasi parum rei veritate fretus. fides enim quodammodo dictis detrahi videtur, quoties verborum quibusdam veluti fulcris vel ad laudes, vel ad vituperationes accedimus. Hoc meum de ea iudicium. De edenda si exposcis, quid ni? Audendum quippe adolescenti existimo, haec studiorum suorum tirocinia amplissimo illi Cardinali probare, cui virtutum omnium spacia emenso, tum vero eximia quadam humanitate, nobilissimo illustrissimoque viro digna, eminenti gratam fore certo scio (expertus loquor) hanc optimi adolescentis pietatem perinde, ac spem illam, quam parenti litterarum splendore eius amplitudini probatissimo atque carissimo non paruam excitare potest. Quare, quod faustum, felixque, illi & opto, & auguror, audeat, & edat.

IOSE-

IOSEPHVS CASTALIO IACOBO. FILIO SALVTEM

ELEGIAS duas, quibus dolorem de vxoris, & filiæ morte, solari, seu verius testari meum, cum a iure dicundo, quaestionibusque habendis vacui quid temporis essem nactus, libuit, carmenque de tuo natali die fusum ex tempore ad te mitto. Quae omnia orationi funebri tuae, si videbitur, adiunges. Tu, velim, memineris, quo te cum sorore tua, & auia in Vrbem consilio remiserim, amicisque hoc potissimum anni tempore, quo honestissimus quisque hinc in aestiua & salubriora loca se recipit, rationem esse valetudinis meae habendam persuadeas, ne pestilentis caeli vitio in morbum incidam. Ages cum Petro Cardinali Aldobrandino, vt mihi ante tempus, immo primo quoque tempore omnino succedatur. Vale. Corneti Sexto Nonas Iulias Natali tuo. CIƆIƆ.XCVII.

IN

IN. LVCRETIAE. FILIAE ET. MAGDALENAE. VXORIS OBITVM

IOSEPHI. CASTALIONIS

Elegia

E quoque Mors auido reſecans, Lucretia, ferro,
Solamen rapuit, deliciaſq. meas.
Vt flos purpureus vernanti concidis aeuo,
Ne iam ſit, tenero quae vocet ore patrē.
Annus agebatur vitae tibi ſextus, & aeſtas
Septima adornabat ſpicea ſerta comis.
Pingere acu docta, & cordas impellere docta,
Ad ſummae poteras tendere laudis iter.
Ipſa minor natu fratrem, dulcemque ſororem
Praeuertis moriens, deſtituiſque patrem.
Proſequeriſque tuo maternum funus, & auges
Funeſtam propria filia morte domum.
Ergo ego in hos ſeruor luctus, lacrymaſque ſuperſtes?
Et poenae adduntur tempora longa meae?
O tempeſtiue coniux mandata ſepulchro,
Quae non hoc aegro pectore vulnus alis.

Nunquam tu tantum potuisses ferre dolorem.
Felix, quae mecum non mala tanta vides.
Oppetis ipsa quidem viridi fraudata iuuenta,
Et nostri linquis gaudia connubij.
Sed moreris felix, nullo vexata dolore,
Pignoribus saluis, incolumique domo.
Me miserum, qui te amissam noctesque, diesque,
Et sobolis carae funera acerba queror.
Non ego te posthac coniux dilecta tuebor,
Percipiamve tuas filia blanditias.
Vos, o Vos liceat nobis tellure relicta
Quamprimum mixtas cernere Caelitibus.
Interea ereptas numeris vrgebimus ambas
Flebilibus, carmen pignus amoris erit.

EIVSDEM

EIVSDEM

DE. MAGDALENAE VXORIS

ET. LVCRETIAE. FILIAE. OBITV.

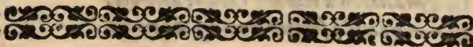
ELEGIA

SEXTVS ab uxoris processit funere mensis,
Nec mihi sunt longa lumina sicca die,
Sed desiderio dilectae coniugis horas
Torqueor incunctas, discruciorq. miser.
Multiplici rerum crudescit imagine vulnus,
Transadigitque recens pectora maesta dolor.
Languida si viduo committere membra cubili
Nox suadet, gemitus fit mihi causa torus.
Hic mecum, repeto, carpebat laeta soporem,
Hic saeuae indomitam vim tulit aegra luis,
Hic animam caeli superas emisit in oras,
Hic dulces natos, destituitque virum.
Si circumferimur celsae penetralibus aulae,

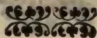
Exanimis domo sublimi composta feretro
Nusquam se ad gemitus flectere dura meos:
Explicui simul ingratis vestigia tectis,
Confestim species me lacrymosa petit
Scilicet hac molli carpento inuecta ferebat
Et matri, & caro gaudia magna viro.
Proh dolor, hac populo, atque ipso comitante Senatu,
Extinctam exequijs tristibus extulimus.
Ingredior quoties supplex sacra limina templi,
Ex oculis manant flumina larga meis.
Namque nurus inter non vltima laude pudoris
Hic precibus flexit numina summa Dei.
Clauditur heu tumuli mutum nunc marmore corpus,
Nec reddit cuiquam, nec bibit aure sonos.
Dure lapis, nostro necdum satiate dolore,
Qui cumulas alijs funera funeribus,
Exhaurisque domum geminato pignore, & orbas
Prole patrem erepta coniuge sollicitum,
Orbis in excidium precor haec tibi credita serues
Corpora, quae aetheria sistat in arce Deus.
Turrigeri o nunquam Corneti frena dedisset
ALDOBRANDINI dextra benigna mihi.
Insolabiliter funesta solus in aede
Non quererer senij grandia damna mei.
Non intempesti versarem crimina caeli,
Carmimbus fieret nec rea terra meis.
Et nata, & coniux vitales duceret auras,
Aut non externa contegerentur humo.
Si tellus letho linquenda fuisset acerbo,
Vtraque natali condita sede foret.

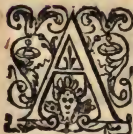
Te sine

Te ſine, quo Romam repetemus pectore, coniux?
Te ſine, quid fuerit, filia, dulce patri?
Me quoque, me veſtris adiungat dira ſepulchris
Peſtilitas, carmen funera noſtra notet.
Caſtalio hic ſitus eſt, cum prole, & coniuge. Caelum
Vt teneat pariter, lingua precare pia.

EIVSDEM
DE. IACOBI. CASTALIONIS
FILII. NATALI. DIE

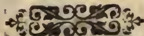

LTERA lux abijt Quinctilis, & Heſperus alter
Nate tuo aetherios natali prouocat ignes.
Ecquid materni te commonet hora laboris?
Annus & a decimo quinctus veſtigia cogit
Noſtra ſequi, & famam ſtudijs conquirere honeſtis.
Iam potes vxorem per leges ducere pubes,
Ponere & heredem tabulis, vel templa tueri

Excitat ad laudem, Patrum nec purpura summa.
Praemia virtutis sinit aeuum viuere inerte.
Virginis aeternae venerandum numen adora,
Cuius tu festo venisti lucis in oras.
Pro cara Dominam precibus genitrice fatiga,
Vt solium sublime Dei, sanctasq; cohortes
Aspiciat propius felix caelestibus oris.
Hac vna nostrum minues ratione dolorem,
Et me de amissa solabere coniuge maestum.

EIVSDEM
IN. NATALEM. IACOBI CASTALIONIS FILII. DIEM
ANNO. DOMINI. M.D.XCVIII

IVLIVS aeſtiuas mortalibus attulit horas,
Et colimus ſanctas intactae Virginis aras.
Luſtra peregiſti vitae tria. laetius annos
Nate bis octonos ordire, Deiq. Parentem
Muneribus venerare pijs, & pectore puro.
Haec mihi feſta dies cunctis celebrabitur annis,
Quae te iucundas eduxit lucis in oras,
Et me quae patrio donauit nomine princeps.
Hac et ſub templo genitrix tua luce quotannis,
Dum fuerat vinclo nobis ſociata iugali,
Reginae Caeli meritos ſoluebat honores.
Nunc quoq. credibile eſt illam exſultare per astra

Te sine? cur summo per te non sistor Olympo?
Sed tamen in terris dum, Magdalena, morabor,
Coniugij memores nostri de pectore questus
Ibunt, & maestum solabor carmine amorem.

MAGDALENAE. IVLII. SIMONII. FILIAE
CONIVGI. OPTIMAE

VIXIT. ANNOS. XXXVII. MENSES. VIII. DIES
IV. OBIIT. CORNETI. IN. MARITI. HONORE
XIV. KAL. FEBRVAR. CIↃ IↃ XCVII

ET. LVCRETIAE. FILIAE. SVAVISSIMAE
VIXIT. ANNOS. V. MENSES. XI. DIES. VII
OBIIT. CORNETI. MAGDALENAE. MATRIS
DESIDERIO. VIII. IDVS. MAIAS. CIↃ IↃ XCVII

AMBAE. DEPOSITAE. CORNETI. IN. TEMPLO
S. FRANCISCI. IN. FORTVNII. LAELII.